

РЕШЕНИЕ

№ 20569

гр. София, 15.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 16.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **2856** по описа за **2025** година докладвано от съдия Теодора Милева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба от „АТИЛА ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Е., чрез адв. З. О. - САК, срещу Решение №531 от 10.02.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3 - ти състав, постановено по НАХД №18268/2024 г. С решението е изменено Наказателно постановление № СФИ24-РД29-50 от 25.10.2024 г., издадено от заместник - кмета на Столична община, с което на касатора за нарушение на разпоредбата на чл. 28а от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, на основание чл. 36, ал. 1 от същата Наредба е наложена „имуществена санкция“ в размер на 800 лева, като размерът е намален на 300 лева.

В касационната жалба се твърди незаконосъобразност на решението, като се поддържат изложените и пред СРС доводи, че теренът, върху който са разположени подвижните съоръжения – ПИ 68134.901.730 не е собственост на Столична община, а същите са разположени в английския двор, който е конструктивна част от сградата на [улица], [жилищен адрес] и е собственост на етажните й собственици. Релевират се доводи за допуснати процесуални нарушения, изразяващи се в недопускането на съдебно-техническа експертиза от първоинстанционния съд. Твърди се, че СОС е нарушил чл.6 от ЗАНН и е излязъл извън границите на законодателната делегация, дадена му от чл.8 ЗНА, във връзка с чл.21, ал.2 от ЗМСМА – уредил е обществени

отношения с местно значение, които са уредени със закон. Сочи се, че състава на СРС е следвало служебно да не прилага тази разпоредба от наредбата. Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени решението, както и наказателното постановление. Претендират се разноси за двете съдебни заседания.

В съдебно заседание касаторът се представлява от процесуалния си представител адв. О., който поддържа жалбата на изложените в нея съображения. Представя писмени бележки.

Ответникът – заместник - кмета на Столична община не изпраща представител. По делото е постъпил писмен отговор в който са изложени подробни доводи за правилност на съдебното решение. Моли се за потвърждаването му и за присъждане на юриск. възнаграждение. Прави се възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си, районният съд е приел за безспорно установена следната фактическа обстановка: При извършена проверка на 02.08.2024 г. в търговски обект – бистро/бар енд динър „А.“, находящ се в [населено място], [улица] от контролните органи на СОС е установено, че търговецът извършва търговска дейност, предлагайки ястия и напитки, като пред обекта, върху общински терен на обща площ от 85 кв.м. е поставил подиум (декинг) на ниво 1.5 метра под нивото на тротоара (тип английски двор), частично покрит с дървен навес и частично с терена, върху който подиум от ляво и отдясно на входа на обекта са разположени маси и столове за консумация на открито, без разрешение за ползване на мястото за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарен търговски обект върху терен общинска собственост

Проверяващите са поискали от търговеца да представи разрешение за ползване /разрешение за разполагане на подвижни съоръжения/, схема по чл. 28б и документ за платена такса за разположените пред обекта подвижни съоръжения, обслужващи обекта. Тъй като търговецът не е представил изисканите документи за нарушението е бил съставен Констативен протокол №2636/02.08.2024 г., с който е даден срок на 06.08.2024 г. между 9.30 и 10.30 да бъдат представени изискуемите документи. В указания срок такива не били представени, поради което от свидетелят И. е съставен акт за установяване на административно нарушение № 211/07.08.2024 г., в който нарушението е квалифицирано по чл. 28а от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. АУАН е връчен на управителя на дружеството. В срока по ЗАНН е подадено писмено възражение срещу издадения АУАН.

Въз основа на АУАН от заместник - кмета на Столична община е издадено наказателно

постановление, с което на „АТИЛА ТРЕЙД“ ООД, на основание чл. 36, ал. 1 от НРУИТДТСО, е наложена имуществена санкция в размер на 800 лв. за нарушение на чл. 28а от същата Наредба.

Софийският районен съд е приел, че АУАН и НП са издадени от оправомощени за това лица, спазени са изискванията за форма и съдържание, съгласно разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и сроковете по чл. 34 ЗАНН. Съдът също така е счел, че безспорно търговецът е извършил визираното в НП нарушение, поради което за административнонаказващия орган е възникнало задължение за налагане на административна санкция. За да измени НП решаващият състав е обосновал извод, че размерът на наложената санкция е в противоречие с разпоредбата на чл.12 от ЗАНН, с оглед липсата на отегчаващи обстоятелства в случая. Поради тези съображения наложената имуществена санкция е намалена до минималния размер от 300 лв.

Така постановеното решение е правилно. Не се констатира посочените в жалбата касационни основания за отмяната му.

В чл.28а от Наредбата на СО се предвижда, че разполагането на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти, върху терени общинска собственост, обслужващи извършваната в обекта търговска дейност, каквито по смисъла на същата наредба са маси и столове за консумация на открито, се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Категорично по делото е установено, че от двете страни на входа на обекта, стопанисван от дружеството, обслужващи дейността на обекта, са разположени върху дървен подиум, на нивото на тротоара маси и столове за консумация на открито. Според приложените скици от ГИС С., достъпни чрез системата iSofMap имотът по кадастрална карта 68134.901.730 е частна общинска собственост. В този имот е сградата в [населено място], [улица], където е процесния търговски обект с идентификатор 68134.901.730.5.77 по приложения от касатора нотариален акт. Именно в самия нотариален акт, с който дружеството удостоверява собствеността си, не е посочено, че сградата е върху собствено място – частна собственост по отношение на терена – имот с идентификатор 68134.901.730. Първоинстанционният съд е приел като доказателство представения снимков материал и на базата на него и на показанията на актосъставителя е установил, че масите и столовете са разположени непосредствено пред входа на бистрото и са покрити отгоре, едната част – с дървена конструкция, а друга част – с тента, а за една от изготвените снимки е прието, че безспорно се установява до къде е издаден първия етаж на сградата и къде са разположени тези масите и столовете, т.е. не са под този първи етаж, за който се визира в жалбата. Съдът е изложил и доводи, относно аргумента на жалбоподателя, че конструктивно мястото с масите и столовете от двете страни на входа на обекта представлява „английски двор“ и е част от сградата. Според съдебния състав става въпрос за превратно тълкуване, извадено от текста на акта и НП на израза (тип английски двор) за обслужване на защитната теза на жалбоподателя. Сходни са аргументите на съда за отхвърляне на довода на жалбоподателя за приложение на §5, т.15 от ДР на ЗУТ по отношение на процесното място като част от застроената площ на сградата, в която се намира търговския обект. Според разпоредбата "Застроена площ" е площта, ограничена от външните очертания на ограждащите стени на първия надземен етаж или на полуподземния етаж, включително площта на проветрителните шахти и проходите в тези очертания. В застроената площ на приземно ниво не се включват тераси, външни стълби и стълбищни площадки, рампи, гаражи и други елементи с височина до 1,2 м от средното ниво на прилежащия терен. СРС като краен извод е приел, че въобще не става въпрос за собствеността върху терена, на който се

намира сградата.

Настоящият съдебен състав споделя изцяло изводите на СРС.

Неоснователни са твърденията на касационния жалбоподател, че първоинстанционният съдебен състав е приложил неправилно материалния закон. Несъстоятелни са и всички твърдения в касационната жалба, целящи да обосноват извод, че в конкретния случай се касае за гражданскоправни отношения, спрямо които има приложение Законът за задълженията и договорите или Законът за собствеността.

Обществения отношения свързани с управлението на имотите - общинска собственост са уредени в Закона за общинската собственост (ЗОС)- (чл. 1 от ЗОС), освен ако в специален закон не е предвидено друго. В конкретния случай този специален закон е Законът за местните данъци и такси (ЗМДТ), който предвижда възможност тротоари, площи, улици платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, да бъдат предоставяни за ползване на трети лица, след издаване на разрешение от общински орган, по ред определен от общинския съвет и срещу заплащане на местна такса, също определена по размер от съответния общински съвет.

В § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община (НРУИТДТСО) е посочено, че - „ Тази наредба се издава на основание чл. 20, чл. 21, ал. 1, т. 13 и чл. 22, ал. 1 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, във връзка с чл. 72 и чл. 80 от Закона за местните данъци и такси". Съгласно чл. 72 от ЗМДТ, за ползване на тротоари, площи, улици платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост се заплаща местна такса, в зависимост от зоната, в която се намира общинския терен. Конкретният размер на тази такса, в изпълнение на законовата делегация на чл. 9 от ЗМДТ е определен от общинския съвет в Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО). В изпълнение на законовата делегация, в чл. 30, т. 1а от НОАМТЦУПСО е предвидено, да се събира такса за ползване на тротоари, площи, улици платна, места, върху които са организирани пазари (открити, покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост - за разполагане на подвижни съоръжения пред стационарни търговски обекти. Конкретните размери на тази такса са определени в Приложение № 1, т. 1а от НОАМТЦУПСО, в зависимост от зоната, в която се намира общинския терен.

На следващо място, настоящият съдебен състав намира, че правилно съдът се е позовал на извършена справка в Географско информационната система „ГИС - С.“, от която е установено, че ПИ с идентификатор 68134.901.730 е общинска собственост - част от тротоар, за който, съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗОС не се съставят актове за общинска собственост.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че „няма нормативен акт, който да постановява, че съдържащите се в информационната система на „ГИС София“ ЕООД данни, са верни до доказване на противното“, тъкмо напротив. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 и ал. 3 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР), данните за правото на собственост върху недвижимите имоти, са част от данните, които се нанасят върху кадастралната карта и се записват в

кадастрални регистри, включени в Кадастъра на недвижимите имоти на територията на Република България, набирани, съхранявани, представяни и поддържани в актуално състояние от Агенцията по геодезия, картография и кадастр (АГКК). АГКК може да осъществява дейностите по ЗКИР самостоятелни или чрез правоспособни да извършват дейности по кадастр, по геодезия и по картография лица, вписани в Регистъра по чл. 12, т. 8 от ЗКИР. „Географска информационна система - София” ЕООД е търговско дружество, чийто едноличен собственик е Столична община, публично предприятие, съгласно Закона за публичните предприятия, със специфичен предмет на дейност изразяващ се най-общо в поддържане и управление на информационната система на кадастралните, регулационните и застроителните планове за територията на Столична община, поддържане на връзка и обмен на информация с Националната кадастрална информационна система и т.н. „Географска информационна система - София” ЕООД е вписано в регистъра на Правоспособните лица, които съгласно чл. 56, ал. 1 от ЗКИР могат да подпомагат службите по геодезия, картография и кадастр при административното обслужване на потребителите на кадастрална информация за териториите с одобрени кадастрална карта и кадастрални регистри, като предоставят на хартиен носител документите по чл. 55, ал. 2 от ЗКИР, получени чрез отдалечен достъп до информационната система на кадастра. Съгласно чл. 56, ал. 2 от ЗКИР - Документите по ал. 1, предоставени на потребителите на кадастрална информация от правоспособните лица по кадастр на хартиен носител, имат силата на официален документ.

Предвид гореизложеното, поддържаната от „Географска информационна система - София” ЕООД информационна система с кадастрални данни следва да е достатъчно достоверна, че да послужи за издаването на документите по чл. 56, ал. 1 от ЗКИР, за които обективирани върху хартиен носител, по силата на ал. 2 на тази разпоредба, законът признава доказателствената стойност на официален документ.

В горния смисъл, изводът на първоинстанционния съдебен състав, че данните от Географско - информационната система на Столична община, поддържана от „Географска информационна система - София” ЕООД електронно достъпни в iSofMap са истински е правилен, още повече, че жалбоподателят не е представил каквито и да било доказателства за твърденията си че имотът върху който е разположил подвижни съоръжения пред стационарния си търговски обект е частна собственост, респ. представлява част от сграда.

По аргумент на изложеното по-горе, правилно СРС е оставил без уважение искането на „Атила Трейд“ ООД за допускане на съдебно-техническа експертиза.

С оглед гореизложено касационната инстанция намира решението на Софийски районен съд за валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН Административен съд София – град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №531 от 10.02.2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3 - ти състав, постановено по НАХД №18268/2024 г.

ОСЪЖДА „АТИЛА ТРЕЙД“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Т. Е. да заплати на Столична община сумата от 80 /Осемдесет/ лева разноси по делото.

Решението е окончателно.